

A kivándorolt

Winfried Georg Sebaldnak

A folyó fölött, a stégen ültek, mint egy operaház színpadán, amikor hajnalban megszólaltak körülöttük a madarak, már éveket éltek le együtt, úgy érezték, s a fiú végigsimított az este megismert lány combján, aki hetekkel később, miután csábítóan körültáncolta, neki ajándékozta szüzességét, nem sejtve, elindul benne egy élet, és másfél hónap múlva hiába kopog be hozzá a hosszú vonatút után a fiú, a gyermek, mielőtt földi létre születne, kivándorol az örökkévalóságba.

